

בעניין:

הליכוד תנועה לאומית ליבראלית

ע"י עו"ד אבי הלוי ו/או עו"ד ניבה הלוי ו/או
עו"ד שמואל תמיר (שורקי)
מכנרת (מושבה) ד.נ. עמק הירדן, 15105
טלפון: 04-6709330, 052-4326312, פקס: 04-6709443
Email: avi.halevy@gmail.com

המבקשת

- נ ג ד -

1. **מדינת ישראל**
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב
2. **מר גבי אשכנזי, רב אלוף (מיל.)**
רחוב הנביאים 11, כפר סבא
3. **ד"א אביחי מנדלבלויט, היועץ המשפט לממשלה**
צלאח א- דין 29, ירושלים
4. **עו"ד יהודה ויינשטיין**
רוחב סנפיר 6, הרצליה
5. **מר דודי כהן, רב ניצב (בדימוס)**
גבעתיים
6. **מר ארז וינר, תת אלוף (מיל.)**
דרך נוף הים, מהישוב בית חורון

המשיבים

בקשה להסרת צו איסור פרסום

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה מטעם המבקשת, תנועת הליכוד, להסיר את צו איסור הפרסום, שהוטל על קלטות, הידועות בשם שיחות אשכנזי עם וינר ומנדלבלויט, וכך שיחות מנדלבלויט עם וינר ואשכנזי, שהוקלטו בלשכת הרמטכ"ל בתקופת כהונתו של המשיב 2, גבי אשכנזי, כרמטכ"ל, המהוות חלק מהחומרים ב"פרשת הרפז".

תוכנן של הקלטות כולל מידע הנוגע להתנהלותו הקלוקלת של המשיב 2, ח"כ גבי אשכנזי, ששובץ במקום ה- 4 ברשימת כחול לבן בבחירות לכנסת ה- 23, שמיועד על ידי כחול לבן, לתפקידים בכירים מטעמה. הקלטות מגוללות את התנהלותם של רא"ל (במיל.) גבי אשכנזי בעת שניהן כרמטכ"ל ושל אלוף (במיל.) אביחי מנדלבליט, בעת שניהן כפצ"ר, ואת היחסים המיוחדים שקיימים ביניהם.

תוכן הקלטות צריך להתפרסם ולהיות מובא לידיעת הבוחרים - עוד לפני הבחירות לכנסת ה- 23, שנועדו ליום ה- 2 במרץ 2020, על מנת שיהיו חלק משיקוליהם בעת גיבוש הצבעתם בבחירות – שבמהלכן הוגשו כתבי האישום נגד ראש הממשלה.

ראוי להדגיש כי הסרת צווי איסור הפרסום מעל הקלטות, אינה כרוכה בפגיעה בפרטיותם של המשיב 2, ח"כ גבי אשכנזי ושל המשיב 3, היועץ המשפטי לממשלה, ואף לא בפגיעה בעניינים ביטחוניים, שכן מידע הנוגע לנושאים אלה לא יושמע ולא יתומלל.

מבוא

הצדדים

1. המבקשת, הליכוד, היא מפלגה רשומה שיש לה סיעה בכנסת. הליכוד הגיש רשימת מועמדים בבחירות לכנסת ה- 23, שיתקיימו בעוד כשבוע, ביום ה- 2 במרץ 2020.
2. המשיב 2, ח"כ גבי אשכנזי, רא"ל (במיל.) משובץ במקום ה- 4 ברשימת כחול לבן בבחירות לכנסת ה- 23. ח"כ אשכנזי נכלל בהנהגת כחול לבן הכוללת גם את ח"כ בני גנץ, אף הוא רא"ל (במיל.) וכן ח"כ בוגי יעלון, אף הוא רא"ל (במיל.). בתקופה שבה הוקלטו הקלטות, כיהן ח"כ אשכנזי בתפקיד רמטכ"ל.
3. המשיב 3, אביחי מנדלבליט, היועץ המשפטי לממשלה, אלוף (במיל.). בתקופה שבה הוקלטו הקלטות הוא כיהן בתפקיד הפצ"ר.
4. המשיב 4, עו"ד יהודה ויינשטיין, כיהן בתקופה שבה התרחשה "פרשת הרפז" והוקלטו הקלטות בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה.

5. המשיב 5, מר דודי כהן, רב ניצב (בדימוס), כיהן בתקופה הרלוונטית כמפקח הכללי של המשטרה.

6. המשיב 6, מר ארז וינר, תת אלוף (מיל.) כיהן בתקופה הרלוונטית כעוזרו של גבי אשכנזי בעת כהונתו כרמטכ"ל.

עיקרי הטיעון של המבקשת

7. בפתח הדברים נבקש להבהיר, כי בפני בית המשפט העליון תלויה ועומדת בקשה לדיון נוסף בנוגע להחלטת בית המשפט העליון, שניתנה ביום 2.1.2020 ברע"פ 2783/19 קרא ואח' נ' מדינת ישראל (להלן "פסק דין קרא") (כבוד השופטים נ. סולברג, ד' מינץ וא' שטיין), שבמסגרתה נדחה פה אחד ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 7.4.2019 בע"ח 2471-04-19, שבמסגרתה דחה בית המשפט המחוזי ערעור על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, שניתן בפ"ר 13-08-14473, לפיה נדחתה בקשתם של המבקשים להסיר את צו איסור הפרסום על חלק מהקלטות הנוגעים לפרשת הרפז.

8. המבקשת, שלא הייתה צד להליכים שהתקיימו בפני הערכאות השונות, בנוגע לבקשה להסרת צו איסור הפרסום שהוטל על קלטות "פרשת הרפז", סבורה כי נימוקיה לבקשה, כפי שיובאו בהמשך, לא היוו את ליבת הנימוקים שנדונה בפסד דין קרא וכי המקרה הנוכחי צריך להבחן לגופו, לאור נסיבותיו ונימוקיו המיוחדים, ואכן בפסק דין קרא מביע כב' השופט נ. סולברג את עמדתו לפיה בקשות שיוגשו בעתיד יבחנו לגופן בהתאם לנסיבותיהן, אולם הדגיש כי המבקשים יידרשו להצביע "על טעמים חזקים אשר יצדיקו סטייה מן האיזון שנקבע עד כה":

"ודוק: אין באמור לעיל כדי ליתן 'חסינות' מוחלטת לבעלי תפקידים ציבוריים מפני דיון ציבורי בעניינם; לא על דרך הכלל, ולא בעניין הפרטני של פרשת הרפז. בנסיבות מתאימות, מוצדק וראוי יהיה לפרסם חומרים, גם אם הושגו באמצעות מקורות רגישים, גם כשמדובר באישי ציבור בכירים. אשר למאגר השיחות שהוקלטו בלשכת הרמטכ"ל, במבט צופה פני עתיד – ככל שיוגשו בקשות נוספות להסרת צו איסור הפרסום הגורף או לצמצומו, תיבחן כל בקשה לגופה, בהתאם לנסיבותיה. מכל מקום, בהתחשב בנסיבות הייחודיות שבהן הוקלטו השיחות, אם אכן יוגשו בקשות שכאלה, ידרשו המבקשים להצביע על טעמים חזקים אשר יצדיקו סטייה מן האיזון שנקבע עד כה."

9. הנימוקים שנביא בפני משפט נכבד זה אכן יצדיקו סטייה מן האיזון שנקבע בפסק דין קרא. בעניין קרא המבקשים הם עיתונאי חוקר שנכלל בצוות שמגיש את תכנית התחקירים "המקור", שמשודרת בערוץ 13 וכן מערכת תכנית "המקור" - חדשות 13, שביקשו להסיר את צו איסור הפרסום מעל 12 קלטות על מנת שיוכלו לפרסם אותם במסגרת תכנית תחקירים בטלוויזיה, שמיועדת לצופים בטלוויזיה. המבקשים ביקשו להסיר את צו איסור הפרסום על מנת לממש בראש ובראשונה את זכותם לחופש העיתונות שמגשימה את זכותם של האזרחים לדעת.

10. במקרה שבפנינו, המבקשת היא מפלגה פוליטית, שמתמודדת לכנסת, שמבקשת להסיר את צו איסור הפרסום שהוטל על הקלטות, במסגרת זכותה לחופש הביטוי הפוליטי, על מנת שתוכן הקלטות יהווה חלק מהשיח הפוליטי המתקיים בין המפלגות, ביניהן מפלגת כחול לבן, שאשכנזי נכלל בהנהגתה, והוא מיועד מטעמה לתפקידים בכירים, המתחרות על קולם של הבוחרים. תוכן הקלטות יכול להוות שיקול משמעותי בגיבוש עמדתם הפוליטית של הבוחרים בעד מי להצביע. הקלטות מגוללות את התנהלותם הקלוקלת של רא"ל (במיל.) גבי אשכנזי בעת שניהן כרמטכ"ל ושל אלוף (במיל.) אביחי מנדלבליט, בעת שניהן כפצ"ר.

תוכן הקלטות צריך להתפרסם ולהיות מובא לידיעת הבוחרים - עוד לפני הבחירות לכנסת ה-23, שנועדו ליום ה-2 במרץ 2020, על מנת שיהיו חלק משיקוליהם בעת גיבוש הצבעתם בבחירות - שבמהלכן הוגשו כתבי האישום נגד ראש הממשלה.

האבחנה בין העובדות בעניין קרא לאלה שבמקרה שבפנינו מעידה על כך שהמקרה שבפנינו שונה ושנסיבותיו מיוחדות. בעניין קרא המבקשים הם עיתונאי וערוץ טלוויזיה בעוד שבפנינו המבקשת היא מפלגה פוליטית, שמיוצגת בכנסת ומתמודדת בבחירות לכנסת. בעניין קרא הבקשה של העיתונאי ושל ערוץ הטלוויזיה ביטאה את זכותם לחופש העיתונות בעוד שבמקרה שבפנינו הבקשה של הליכוד מבטאת את זכותה של המפלגה לחופש ביטוי פוליטי במסגרת התמודדותה בבחירות לכנסת. בעניין קרא דובר בזכותם של הצופים בתכנית "המקור" לדעת את תוכן הקלטות בעוד שבמקרה שלנו הציבור שזכותו לדעת אינו בבחינת "צופים", אל הוא הבוחרים לכנסת, שזכותם לדעת מידע משמעותי מאוד, שנוגע למועמד שנכלל בהנהגתה של מפלגה המתחרה על המועמדות לכוון את הממשלה הבאה, ושנוגע גם לסוגיה הנכללת בשיח הציבורי המתקיים בעוצמה רבה במערכת הבחירות והיא טענת המבקשת, לפיה המשיב 3, היועץ המשפטי לממשלה, נמצא במצב של ניגוד עניינים בנוגע לח"כ גבי אשכנזי, ונוקט באכיפה בררנית, שמבטאת פעולה אגרסיבית נגד ראש הממשלה ואי פעולתו המוחלטת נגד ח"כ אשכנזי וארבעת חבריו למפלגת כחול-לבן - חברי הכנסת בני גנץ, רם בן ברק, יאיר לפיד ויואב סגלוביץ' - אף שהיו מעורבים בשלל פרשיות המעלות חשד כבד לפלילים.

11. ראוי להדגיש כי לאחר ה- 2.1.2020 - המועד שבו ניתן פסק הדין של בית המשפט העליון בעניין קרא, אירעו עובדות חדשות, שיתוארו בהמשך, שהן בבחינת שינוי בנסיבות המצדיק בחינה חדשה של המקרה הנוכחי לגופו. הכוונה היא לכך שביום 16.2.20 הושמעו לראשונה בערוץ 13 הקלטות של שיחות שנערכו בין מי שהיה הרמטכ"ל וכיום משמש כח"כ בכיר בהנהגת מפלגת כחול-לבן, גבי אשכנזי וגורמים בלשכתו, לבין מי שהיה אז הפרקליט הצבאי הראשי וכיום משמש כיועץ המשפטי לממשלה, מר אביחי מנדלבלויט, בימים שלאחר התפוצצות הפרשה המכונה "פרשת הרפז". בהקלטות נשמעים מר אשכנזי ומר מנדלבלויט מדברים על "מסמך הרפז" ועל הדרכים להתנהל מול היועץ המשפטי לממשלה דאז ויינשטיין, בהינתן העובדה שהמסמך מצוי בלשכת הרמטכ"ל, והיועמ"ש ויינשטיין איננו יודע זאת.

12. המשיב 2, גבי אשכנזי, והמשיב 3, היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלויט, פרסמו סמוך לאחר השמעת הקלטות, את תגובתם לאמור בה, שבה הכחישו את החשד להתנהלותם הקלוקלת ב"פרשת הרפז". המידע שמצוי בדיעת הבוחרים הינו, אפוא, מידע חלקי. על מנת לאפשר לבוחרים, שיממשו את זכותם להצביע בעוד כשבוע, להעריך את התנהגותם של ח"כ גבי אשכנזי, שנכלל, כאמור, בהנהגת כחול לבן, ואת התנהגותו של היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלויט, ב"פרשת הרפז", וכן את החלטתו להגיש כתב אישום נגד ראש הממשלה, יש להעדיף את זכותם של הבוחרים לדעת מידע שלם על מנת שיוכלו לגבש את עמדתם. לגישתנו, הזכות של הבוחרים לדעת לא מוצתה כלל וכי בנסיבות המקרה איסור הפרסום אינו מידתי.

13. ראוי להדגיש כי הסרת צווי איסור הפרסום מעל הקלטות, אינה כרוכה בפגיעה בפרטיותם של המשיב 2, והמשיב 3, היועץ המשפטי לממשלה, ואף לא בפגיעה בעניינים ביטחוניים, שכן מידע הנוגע לנושאים אלה לא יושמע ולא יתומלל. לדעתנו, איסור הפרסום בנסיבות המיוחדות המתוארות בבקשה, אינו מידתי.

14. בקשה זו אכן מציגה טעמים משמעותיים שמצדיקים לסטות מן האזון שנקבע בהליכים שבמסגרתם התבקשה הסרת צו איסור הפרסום שהוטל על הקלטות ב"פרשת הרפז"

העובדות

15. ביום 31.3.2019 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקשים, ברוך קרא ותכנית המקור של ערוץ 13, להסיר צו איסור פרסום שניתן על חלק מהקלטות הנוגעות לפרשת הרפז. על החלטה זו הוגש ערעור

לבית המשפט המחוזי ולאחר שדחה את הערעור ביום 7 באפריל 2019 הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

16. בשנת 2010 נחשף בתקשורת מסמך שנשא את הלוגו של משרד היועץ האסטרטגי אייל ארד, ואשר הציג תכנית ליצירת תדמית שלילית על הרמטכ"ל המכהן דאז, גבי אשכנזי, תוך יצירת תדמית חיובית למועמד לתפקיד הרמטכ"ל, האלוף (במיל') יואב גלנט על חשבוננו. לאחר שנגלה כי המסמך זויף על ידי סא"ל בועז הרפז, עלה שיח ציבורי נרחב ונפתחה חקירה הפרשה במסגרת רשויות שונות, לרבות – מבקר המדינה, המשטרה הצבאית, משטרת ישראל. במסגרת החקירה החלו חקירות נגד המעורבים בפרשה ובכללם, ד"ר אביחי מנדלבליט שכיהן באותה עת כפרקליט הצבאי הראשי ואלי"מ ארז וינר שהיה עוזרו של הרמטכ"ל דאז, גבי אשכנזי.

ביום 21 במאי 2015 נסגר תיק החקירה נגד ד"ר מנדלבליט ובהמשך נגד יתר המעורבים פרט להרפז שהורשע בעבירות של זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף.

17. במסגרת החקירות בפרשה, תומללו שיחות טלפון והקלטות שונות מלשכת הרמטכ"ל בהתאם לפקודת הרמטכ"ל הקודם, רא"ל (במיל') דן חלוץ. מאז פרוץ הפרשה הוצאו צווי איסור פרסום שונים ביחס לתמלולים ולהקלטות.

18. צווי איסור הפרסום התייחסו לחומרים אשר שימשו את הרשויות בחקירה, חומרים הקשורים לצנעת הפרט וחומרים אחרים. מנגד, במהלך השנים, עלו בקשות לצמצום צו איסור הפרסום הגורף והותרו לפרסום מספר שיחות.

19. את החיסיון החל השתית בית המשפט העליון על שלושה: חומרים שנכללו בחומר החקירה ששימש את מבקר המדינה; חומרים שמוגנים בחיסיון עו"ד-לקוח באשר היחסים בין הפרקליט הצבאי הראשי והרמטכ"ל מהווים יחסי עו"ד-לקוח; וכן שיקול ואיזון בין העניין הציבורי בפרסום לבין שמירה על ערכים אחרים המוגנים, בין היתר, בחוק הגנת הפרטיות.

20. שלוש הסיבות שלעיל הביאו את בית המשפט העליון לקבוע כי משום שהחלקים הרלוונטיים מתוך השיחות כבר ממילא פורסמו במסגרת דוח מבקר המדינה ואילו פרסום יתר השיחות יש בו כדי לפגוע בפרטיותם של המשוחחים ומשכך נדחה הערעור וצו איסור הפרסום נותר בעינו.

21. ביום ה- 16 בפברואר 2020, כשבועיים לפני הבחירות פורסם בערוץ 13 תוכן חלקי מאחת ההקלטות המדוברות, אשר חשף התנהלות קלוקלת של ח"כ אשכנזי ושיתוף פעולה של ד"ר מנדלבליט, וכן את ניגוד העניינים בו מצוי האחרון ביחס לח"כ אשכנזי.

22. בהקלטות שפורסמו בערוץ 13 נשמעים ח"כ אשכנזי וד"ר מנדלבליט מדברים על "מסמך הרפז" ועל הדרכים להתנהל מול היועץ המשפטי לממשלה דאז וינשטיין, בהינתן העובדה שהמסמך מצוי בלשכת הרמטכ"ל, והיועמ"ש וינשטיין איננו יודע זאת.

23. הפרסום בערוץ 13 חשף מידע חיוני. ד"ר מנדלבליט מוקלט כשהוא מדבר עם ארז וינר ראש לשכתו של אשכנזי לגבי שיחתו עם נציג היועמ"ש, רז נזרי, שביקש לדעת היכן נמצא מסמך הרפז. אף שד"ר מנדלבליט כבר ידע שהמסמך מצוי בלשכת אשכנזי הוא אמר לוינר שהוא לא סיפר זאת לנזרי ותחת זאת שלח אותו לחפש את המסמך אצל העיתונאי. ובלשונו של ד"ר מנדלבליט: **"לא אמרתי לו שום דבר שהוא בלשכה שם... אז בסדר ירד מזה, יגיד להם, שילכו ישיגו את זה לבד"**. בניגוד למה שכל אדם יכול לשמוע בהקלטה, ד"ר מנדלבליט טען בפני גופים שונים שהוא לא אמר לוינר שהוא הטעה את נזרי אלא שהוא אמר לו **"לא אמרתי לו שום דבר שהוא איש קשה... אז בסדר ירד מזה, יגיד להם, שילכו ישיגו את זה לבד"**.

24. גרסה זו שד"ר מנדלבליט הציג על ידי תמליל שהזמין מחברה פרטית, סותרת לא רק את מה שנשמע בהקלטה אלא גם את הגיון הדברים שעולים מן השיחה שלו עם וינר. חשיפה זו של התמליל שהוזמן על ידי ד"ר מנדלבליט, הוגדרה בערוץ 13 על ידי הפרשנית הבכירה איילה חסון כלא פחות מאשר "פצצה".

25. העיתונאי ברוך קרא, שעתר לבית המשפט העליון לפרסם את כל הקלטות אשכנזי-מנדלבליט, רמז שבאותם תמלילים האסורים בפרסום קיימים דברים חמורים אף יותר מההקלטות שפורסמו.

26. במסגרת הפרסום ניתנה תגובה מטעמו של המיישב 3, ד"ר מנדלבליט, בזו הלשון:

"חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה לשעבר עו"ד יהודה וינשטיין בעניין המשך

כהונתו של ד"ר אביחי מנדלבליט בתפקיד מזכיר הממשלה, עמדה הן בפני ועדת

האיתור למשרת היועמ"ש לממשלה והן בפני הרכב של חמשת שופטי בג"ץ, ונדחתה על ידם מכול וכול.

לאחר שבחנו מסמך מפורט מטעמו של ד"ר מנדלבלית בעניין, ועדת האיתור ושופטי בג"ץ קבעו פה אחד שלא דבק כל רבב בהתנהלותו של ד"ר מנדלבלית, והתיק נסגר לפיכך מחוסר אשמה".

27. באותו הפרסום ניתנה אף התייחסות של ח"כ אשכנזי:

"מדובר בהקלטות ישנות מלפני קרוב לעשור שכולן פורסמו מספר פעמים בעבר. מאות אלפי השיחות של רא"ל (במיל") גבי אשכנזי נבדקו ונסרקו על ידי המשטרה, מבקר המדינה והיועץ המשפטי לממשלה שהחליט לסגור את תיק החקירה. כל החשדות הוזמו והופרכו. מאחלים לכל איש ציבור שהאזנה מסיבית לכל שיחותיו תסתיים באופן דומה."

28. ביום ה 19 בפברואר שלח החתום מטה, היועץ המשפטי של הליכוד, מכתב למר דן אלדד, ממלא מקום פרקליט המדינה, שבו דרש להסיר את פרסום הקלטות של השיחות נשוא בקשה זאת ולהסכים להסרת צו איסור הפרסום. המכתב לא נענה.

מצ"ב העתק המכתב מסומן באות א'

התשתית הנורמטיבית

29. החלטתו של בית המשפט השלום בעניין הקלטות הושתתו על הוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט הקובע כי:

"70(ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם, לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

30. בית המשפט העליון הוסיף, כי לאחר פרסום דוח מבקר המדינה (שפורסם זה מכבר), ניתן יהיה לפרסם גם את החומרים החופפים לדברים שפורסמו בדוח בכפוף למספר עקרונות, ובמילותיו:

"לפיכך, באיזון בין אלה, ובהנחה שהדו"ח בפרשת הרפז ממילא עומד להתפרסם במועד קרוב, ראוי הוא בנסיבות העניין כי צו איסור הפרסום הארעי ייוותר על כנו עד לפרסום הדו"ח המלא על ידי מבקר המדינה. לאחר פרסום הדו"ח ניתן יהיה לפרסם גם את החומרים החופפים לדברים שפורסמו בדו"ח, וזאת בכפוף לסייגים אלה: ראשית, לא יפורסם חומר העשוי לפגוע בביטחון המדינה; שנית, לא יפורסם חומר הנוגע לצנעת הפרט; שלישית, לא יפורסם חומר שלגביו ניתנה הבטחה לשמירת סודיות על ידי מבקר המדינה; זאת, בלא שנביע דעה לגבי שאלות ספציפיות אחרות העשויות להתעורר ולחייב הכרעה".

31. קרי, כל עוד אין פגיעה בביטחון המדינה, צנעת הפרט או שהובטחה לגביו שמירה על סודיות, יש לאפשר את פרסום ההקלטות.

32. כפי שיובהר בהמשך, אין העותרת מבקשת פרסום החלקים בהקלטות שנוגעים לסוגיות פרטיות של מושאי ההקלטות וברי כי לא חומרים שיש בהם כדי לפגוע בביטחון המדינה. החומרים המבוקשים הם אך ורק אלו שנוגעים לחשיבות הציבורית בגילוי המידע של אלה אשר מבקשים לקבל את מושכות הנהגת המדינה לידיהם.

33. הווי ידוע, כי יש לאזן את אינטרס הפרטיות שבסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, מול אינטרס הציבור בפרסום המידע ובמיוחד שעה שעומדים בפני מערכת בחירות שמושאי ההקלטות הינם מראשי המתמודדים ובכך יש חשיבות ציבורית גבוהה ביותר (ע"א 12/4244 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' ברכה (פורסם בנבו, 31.12.2012)).

34. כך, בית המשפט נדרש לבחון אם מתקיימת תכלית שמכוחה צריך לאסור את הפרסום, כאשר גם כאשר מוחלט להותיר את האיסור על כנו, יש להקפיד שאיסור הפרסום הוא במידה שאינה עולה על הנדרש (ע"א 2800/97 ליפסון נ' גהל, פ"ד נג(3) 714 (1999)).

35. בפסיקה אף נקבע, כי על מנת להחיל את החריג הקבוע בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, יש להראות שהפגיעה בפרטיות היא משמעותית עד מאוד, ועולה בעוצמתה על הפגיעה באינטרס הציבורי באי פרסום המידע. עוד נקבע ביחס לכך, כי יש לקחת בחשבון אף את עוצמת האינטרס שעולה בפרסום כאשר עסקין באישי ציבור (בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.4.2015)).

36. מתוקף האמור לעיל, בתי המשפט החילו את המבחנים הנזכרים לעיל ביחס לפרסומים של חומרי חקירה ונערך איזון בין עקרונות היסוד של זכות הציבור לדעת, חופש הביטוי ופומביות הדיון מחד גיסא, מול זכות האדם לפרטיותו (לדוג' – בג"ץ 5699/07 יועז נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 23.4.2009); בש"פ 1659/11 שטנגר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.4.2011).

37. בהנחיה שהוציא פרקליט המדינה הנוגעת לסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, העוסקת באיזון שבין העניין הציבורי לבין החשש מפגיעה חמורה בפרטיות של המעורבים בהליך נקבע, בין היתר, כי "העניין הציבורי הוא לא כל מה שמעניין את הציבור, אלא בפרסום שיש לציבור תועלת בידעתו, למשל שהוא תורם לגיבוש דעתו בעניינים ציבוריים או מסייע לשיפור אורחות חיו".

38. על דברים אלו מתוך הנחית פרקליט המדינה חזרו בע"פ 05/11793 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2006).

39. זאת ועוד, הוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט המעניק לבית המשפט סמכות לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט לשם מניעה של, בין היתר, פגיעה בפרטיותו, משקפת איזון בין עקרון פומביות הדיון, לבין ערכים חוקתיים מתנגשים, ביניהם הזכות לפרטיות. כפי שנקבע בעניין דנן:

כלל בסיסי נקוט בשיטתנו, כי "בית משפט ידון בפומבי" (סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה; סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט). עקרון הפומביות יסודו בהגיונות וטעמים שונים, אשר הרלבנטי שבהם לענייננו הוא מימוש זכות הציבור לדעת, לקבל מידע על פעולתן של רשויות ציבוריות, תוך שמירה על חופש הביטוי וחופש העיתונות. כפי שנקבע בפסיקה, להיגיון זה שני היבטים: האחד, דרך קבלת מידע על אודות פעילותן של רשויות ציבוריות, ובכלל זה הרשות השופטת, מתאפשרת "ביקורת ציבורית על הרשויות, ביקורת שהיא מאבני היסוד של המשטר הדמוקרטי" (ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (5.4.2006) (להלן: עניין חברת החדשות)). ההיבט השני, עניינו בתרומה של הפרסום ל"גיבוש סדר היום הציבורי, וסיוע לפרטים בחברה לגבש את השקפותיהם ודעותיהם" (שם). מנקודת מבט זו, כאשר בבקשות למתן צו איסור פרסום עסקינן, כמו גם בבקשות לצמצום או הסרה של צו קיים, נודעת חשיבות רבה לעניין הציבורי שיש בפרסום המידע. ככל שלציבור עניין רב יותר בפרסום המידע, לשם ביקורת ציבורית על הרשויות, או לשם גיבוש דעה בנושא מסוים – כך ניטה להתיר את פרסום המידע. מן

העבר השני עלינו לבחון, בין היתר, אם אותו פרסום יביא לפגיעה חמורה בפרטיות, שאז מוצדק לאסור על הפרסום. למותר לציין, כי הזכות לפרטיות זכתה אף היא לעיגון חוקתי, בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. (על דרך האיזון ב'התנגשות' בין חופש הביטוי לבין הזכות לפרטיות בקשר לפרסום ספר, ראו: ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, ניתן ביום 24.4.2014; הותר לפרסום ביום 22.5.2014)."

המקרה שבפנינו

40. הנימוקים שהבאנו בפני משפט נכבד זה מצדיקים סטייה מן האיזון שנקבע בפסק דין קרא ובבקשות אחרות שהוגשו להסרת צו איסור הפרסום מעל הקלטות של "פרשת הרפז". האיזון שיש לערוך בבקשה זו צריך להעדיף את הזכות של המבקשת, שהיא מפלגה פוליטית שמתמודדת בבחירות לכנסת ה- 23 ושל הבוחרים, לדעת מידע שלם על מנת שיטיבו לגבש את עמדתם הפוליטית לקראת הבחירות.

41. תוכן הקלטות שיפורסם במלואו יהווה עדות להתנהלותו הקלוקלת של ח"כ אשכנזי שהסתיר במשך ימים את הימצאות המסמך בחזקתו ואת שיתוף הפעולה של ד"ר מנדלבליט עם מהלך זה. תוכן הקלטות יעיד גם על ניגוד העניינים שבו היה מצוי ד"ר מנדלבליט מרגע כניסתו של ח"כ אשכנזי לחיים הפוליטיים ואולי אף קודם לכן, בעת שאשכנזי תכנן את כניסתו לחיים הציבוריים. שכן בכל התקופה הנ"ל, **לרבות בשלוש מערכות הבחירות האחרונות**, ד"ר מנדלבליט לא הפסיק לרגע לעסוק בתיקו של רוה"מ נתניהו, יריבם הפוליטי של ח"כ אשכנזי וחבריו למפלגת כחול-לבן.

42. יתר על כן, בעוד שד"ר מנדלבליט יצא מגדרו כדי להגיש כתב חשדות נגד ראש הממשלה נתניהו שבועות אחדים לפני בחירות אפריל 2019 ואף הגיש כתב אישום ביום ההיסטורי שבו עמד רוה"מ נתניהו לצידו של נשיא ארה"ב בעת הצגת "תוכנית המאה", הוא אפילו לא הורה לפתוח בחקירה אחת בעניינים של **חמישה חברי כנסת מסיעת כחול לבן: גבי אשכנזי, בני גנץ, רם בן ברק, יאיר לפיד, יואב סגלוביץ**.

43. על מנת לאפשר לבוחרים לגבש את עמדתם הפוליטית לקראת ההצבעה בבחירות חשוב להציג לבוחרים את כל העובדות בשקיפות הנדרשת בדמוקרטיה ועוד לפני בחירות. ד"ר מנדלבליט עצמו טען שיש חשיבות מלאה לכך שהציבור ייחשף לעובדות ובין היתר צוטט כאמור:

"אני ער לחשיבות בהבאת המידע לציבור על אודות פעולות הנערכות בתחום אכיפת החוק זאת בייחוד בנוגע לבדיקות וחקירות הנוגעות למשרתי ציבור שביחס אליהן חשוב לציין אני רואה חשיבות רבה בכך שייערכו במהירות".

עוד אמר ד"ר מנדלבליט:

"כי השהיית תהליך העבודה הסדור שנקבע מראש בקשר לתיקי החקירה בענינו של ראש הממשלה עד לאחר מועד הבחירות יש בה כדי לפגוע בעקרון של שוויון הכל בפני החוק. יתרה מכך המתנה עם פרסום ההחלטה אף אינה עולה בקנה אחד עם זכות הציבור לדעת".

ד"ר מנדלבליט הוסיף ואמר כי "יש לקחת בחשבון שיקולים הנוגעים לחופש העיתונות, חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת שכן הם עקרונות בסיסיים למשטר דמוקרטי". ד"ר מנדלבליט טען שעקרונות אלה הניעו אותו להציג את כתב החשדות בעניינו של רוה"מ נתניהו באופן חסר תקדים, שבועות ספורים בלבד לפני בחירות אפריל 2019. אך משום מה בניגוד לאותם עקרונות לא עשה צעד כלשהו במשך שנים, כולל בשלוש מערכות הבחירות האחרונות, בעניינם של ח"כ אשכנזי ושאר חברי הכנסת של כחול לבן המצוינים לעיל.

44. יהא זה מן הדין הצדק להיענות לבקשה.

בא כוח המבקשת:

אבי הלוי, עו"ד
היועץ המשפטי של תנועת הליכוד

